

L. B. S. D.

FACVLTATIS MEDICAE

IN

ACADEMIA LIPSIENSI

H. T.

PROCANCELLARIVS

D. POLYCARPVS GOTTLIEB
SCHACHER,

ANAT. ET CHIRVRG. P. P.

Labium Leporinum.

chirurg.
855/28

872

INSTITUTUM ANATOMICUM

ACADEMIAE LIBERAE

PROFESSORIS

D. POLYCARPI GOTTHEB

SCHACHNER

ANAT. ET CHIR. P. P.

Notum a primo conceptionis die ad extremum partus terminum morbis iisque bene multis ac plus vel minus periculosis aut plane lethiferis esse obnoxium, præter multifariam experientiam monumenta Medicorum affatim luculenterque docent. Etenim ut nihil de partu præcoci, ferotino, periculi pleno, aut penitus lethali, nihil de gravioribus atque acutis gravidarum morbis anceps vitæ periculum exitiumque tenellis adferentibus, nihil de affectibus hæreditariis lento subinde gradu repentibus natosque citius tardiusque invadentibus, nihil de monstris bicorporeis, bicipitibus, hac illaque parte orbatis aliisque monstrosis conformationibus, nihil de stigmatibus & maculis infantis corpusculo impressis jam dicam, paucula saltem de labio leporino proferre in præsentem fert animus. Sane hic ipse affectus, denominationem suam a labio leporis naturaliter fisso mutuatus, rarioribus morbis nullatenus annumerari meretur; quippe qui justo eheu! frequentius a quamplurimis animadvertitur. Neque quempiam facile latere opinor, hunc morbum non semper eandem præ se ferre faciem, siquidem labium plerumque superius alta simplicique, rarius (a) duplici fissura diffinitum, rarissime inferius (b) labium consimili hiatu deturpatum, nec adeo frequenter palatum simul divisum conspicitur. Equidem tantum non omnes, chirurgiam labii leporini describentes fissuram palati non omittunt, plerumque tamen ab aliorum fide dependent. Qui autem eam oculis usurparunt, simplicis saltem fissuræ plus vel minus profundæ mentionem faciunt, quos inter (c) ROONHUYSEN & (d) van HORNE non

) (2

postre-

(a) vide Miscellan. Nat. curios. D. II. A. VIII. p. 135.

(b) Solingen manual. operat. P. I. C. 35.

(c) Historic. Curar. L. 2. Obs. 1. p. 6.

(d) Apud BARTHOL. Epistol. Medicinal. C. 3. Ep. 81.

postremum occupant locum. An vero duplex palati fissura ab ullo auctore, superiorem observationem si excipias, observata fuerit, me, ut ingenue fatear, omnino latet. Quare a præsentis scopo non plane alienum fore existimo, si historiam duplicem palati hiatus illustrantem candide atque concise describam. Nimirum scemina quædam plebeja, in optimo ætatis flore constituta, ac novem circiter hebdomadas gravida, paucis ab hinc annis in forum descendens de improvise advenientem virum labio leporino laborantem adspiciebat, conspectuque ejus inopinato perterrita mœsto admodum ac conturbato animo domum redibat. Ab illo tempore ingrata illa labii leporini idea menti renitenti licet ac reluctanti multoties obversabatur, gravidamque inquietudinis reddebat plenissimam. Etenim non mediocri animus ejus formidine angebatur, ut ne embryoni similis labes adspargeretur, præcipue cum aspectus ejuscemodi præter opinionem contingentes malo huic sæpissime occasionem præbuisse, plus simplici vice audivisset. Septimus gestationis mensis vix effluxerat, cum e somno tranquillo excitata rapturam in ventre cum strepitu insigni conjunctam sentiret, quam illico fluxus humoris aquosi per genitalia excipiebat. Tanta autem quantitate liquor ille intra brevissimum temporis intervallum promanabat, ut facile duodecim mensuras pondere æquaret. Evacuato humore illo dolores partui consueti nostram infestabant, ac iisdem aliquandiu continuatis fœtus mortuus ac immaturus in lucem prodibat. Adstantes deformitate faciei conturbati ancipites hærebant, utrum infelix puerpera monstrum, an vero fœtum enixa esset. Sed exquisitiori examine instituto apparebat clare, fœtum non nisi labio leporino deformatum esse; præterquam enim quod labium superius alte erat fissum maximeque hians, duplex quoque fissura in palato observabatur; harum una ad fauces pene usque protensa dextram palati partem tam profunde dividebat, ut ejusdem lateris na-

rium

rium foramen cum ore nonnisi unam effingeret cavitatem, altera autem in opposito latere & quidem in media saltem palati parte animadvertebatur. Præterea ex antica palati profunde scissi parte gingiva adnata per labii hiatum ita extuberabat, ut propter albedinem & solito majorem duritiem ad dentis faciem aliquantum accedere videretur. Uti itaque historia hæcce duplicem palati fissuram cum labio leporino complicatam perspicue probat; ita ex ea simul elucescit, aliquando abortui immo-dicam liquoris amnii quantitatem occasionem dare. Præterquam enim quod nullus dolor uteri spasmodicus, aut alia fontica causa suspicionem de concitando abortu gignens præcesserat, ac insuper somno tranquillo sopita ex improvise rupturam membranarum foetum obducentium perpeffa erat, sane vel ipse liquor amnii stupenda prorsus quantitate excretus dilucide docere videtur, eum magna copia congestum tandem membranas perfregisse sibi ac foetui exitum parasse. Ceterum in declarando hoc phœnomeno eruditi parum concordēs sunt atque unanimes. Etenim alii idem a matris anima tenelli corpusculum confluente atque imaginationis vi perturbata deducunt; alii effectum huncce ideæ a matre conceptæ atque embryonis menti, aut animæ sensitivæ, vel spiritibus animalibus communicatæ attribuunt; alii definitum quempiam humorum spirituumque motum occasione imaginationis a matre ad foetum, de hoc affectu producendo ne somniantem quidem, propagatum sibi concipiunt; alii ortum ejus ab ovulo materno, non modo futuri embryonis, verum etiam labii fissi rudimenta complectente derivant; alii tenerrima labii vel palati stamina ab humorum acredine & congestione fortuito dilacerari ac dissolvi arbitrantur; alii has & similes infantum deformationes a summi Architecti leges naturæ imperscrutabili modo invertentis vindicta, qua interdum mortales prosequitur, deducunt. Neque vero adeo mirari convenit, de istiusmodi morbis abstrusissimis in scholis Patho-

logorum tam dissonas vigere sententias; quis enim, easdem certis quibusdam hypothefibus niti, haud animadvertit? Quare qui senael hypothefin quampiam est amplexus, ab ea difficulter se abduci patitur, quin potius ex quibusvis angulis argumenta conquirat, quibus non modo hypothefin suam sibi omnium, veri simillimam stabiliat, verum quævis etiam phœnomena ad ductum ejus explicet, præcipue cum in eo maximam eruditionis vim & ingenii acumen consistere plerique omnino arbitrentur. Id vero nemini obscurum fore opinor, ad medelam labii leporini, quo infans foedatus in lucem prodit, speculationes has omnes parum vel nihil facere. Equidem si matris imaginationi hoc in passu aliquid attribuendum venit, prophylactica cura haud improbanda esse videtur, ita ut hac lege stabilita Medici omnino sit, cuilibet gravidæ cordate svadere, ut ab aspectu istius modi rerum, quibus plerumque vis labium leporinum excitandi adscribitur, probe sibi caveant, atque ideam inopinato conceptam, quantocyus fieri potest, excutiant; verum salutare hoc consilium quemlibet medicum cuicunque demum hypothefi addictum dare posse, aut idem ipsum consilium frustraneum prorsus esse atque irritum, si malum non a matris imaginatione, sed ab aliis causis dependeat, rem accuratius perpendenti cognitu difficile non erit. Pergrata vero atque accepta ægrotanti hujusque agnatis est manus chirurgi perita, non fictitiam sed veram utilitatem adferens, eoque operam dirigens, ut non duntaxat dissolutum labium uniatur consolideturque, sed & formositas amissa faciei restituatur. Sutura cruenta id incommodi habet, quod dolorem & molestiam non mediocrem ægrotanti pariat, & plerumque cicatricem ad spectui ingratham post se relinquat, hinc nonnulli ad istiusmodi incommoda vitanda futuram siccam haud parum commendant, tametsi hanc continendis labii fissi extremitatibus vix ac ne vix quidem sufficere, alii animadvertant. Quare non nemo ad firmandam futuram siccam non infelici successu sequenti fasciâ est usus:
scili-

scilicet fascia justæ latitudinis & longitudinis eligitur, hujusque parti mediæ utrinque charta densa rigidaque ac linteo obducta ita adfuitur, ut libere protuberantes extremitates tanto spatio a se invicem distent, ut eadem, media fasciæ portione labio fisso applicata, buccas comprehendant. Namque corpora hæc rigida, extremitatibus fasciæ ad occiput delatis ibique firmatis, dum invertuntur, semel prehensas buccas non modo firmiter continent, verum etiam os versus trudent efficiuntque, ut labium fissum rite emplastris firmatum vix ullo oris motu distrahi queat. Permagni itaque refert, Chirurgum in operationibus dextre peragendis convenienti fasciarum instrumentorumque apparatu uti. Et profecto verbis digne exprimi nequit, quantum utilitatis hoc in passu mechanica chirurgiæ pariat, id quod in partium mutilatarum chirurgiæ luculenter observare est, de qua proxima in Panegyri distinctius paulo sumus acturi. Posteaquam enim

*VIR JUVENIS ORNATISSIMUS
DOCTISSIMUSQUE*

DN. JOH. JAC. NEUHOLD,

Sempron. Hungar.

MEDIC. BACCAL.

non modo in Vitembergensi & Jenensi, verum in nostra etiam Academia a Doctorum Professorumq; ingenii sagacitate usuque rerum præstantissimorum ore diligenter pependit, nec non propria meditatione & exercitatione Artem imprimis Apollineam sex annos & quod excurrit strenue excoluit, paucis ante mensibus a gratioso nostro Ordine modeste petiit, ut ad examen theoreticum admitteretur. Admissus in eodem quæstiones propositas expedite & exacte explicavit, primamque in Medicina lauream ex merito obtinuit. Brevi post licentia publice legendi usumque licentis declarandi eidem est concessa, quo labore non citra eruditorum applausum perfunctus nihil magis in votis optatisque habuit, quam ut
ad

ad examen rigorosum seu practicum admitteretur. Sane & in hoc singularem, quam sibi in Medicina comparavit, peritiam Ordini nostro satis superque probavit. Quare, ut luculentum eruditio nis suæ testimonium justumque laborum præmium assequeretur, prælaudatus Ordo ipsum perquam dignum judicavit, cui summa in arte Medica brabea assignentur. Eum in finem proximo Jovis die, ventilata prius more solenni *Dissertatione inaugurali DE USU LIENIS*, sæpius jam laudatus Dominus Candidatus a me, cui ad præviam Facultatis nostræ denominationem a *Reverendissimo, Serenissimo atque Celsissimo Principe ac Domino, DOMINO MAURITIO WILHELMO, Duce Saxonie, Julie, Clivie, Montium, Angrie & Westphalie, Postulato Administratore Episcopatus Martisburgensis, Landgravio Thuringie, Marchioni Misnie & superioris & inferioris Lusatie, Comite principali dignitate Hennebergico, Comite de Marca, Ravensberg, & Barby, Domino in Ravenstein, Cancellario hujus Academie perpetuo, Domino meo longe Clementissimo* vices Procancellariatus gratiosissime sunt delegatæ, Licentiati titulo, honoribus, dignitate & privilegiis solenniter ornabitur. Huic ipsi solennitati ut *Magnificus Academiæ Rector, Comites illustrissimi, Proceres utriusque Reipublicæ gravissimi, ut & Generosissimi Nobilissimique Dn. Studiosi* præsentia sua majorem splendorem conciliare velint, est quod humanissime rogamus; omnibus ac singulis animum ad quævis officiorum genera paratissimum vicissim promittentes. P. P. Lips.

d. XXI. Dec. An. MDCCXXII.

LITERIS TITIANIS.

Chr. 29728